

Περί Ειρήνης

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[\(†\) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

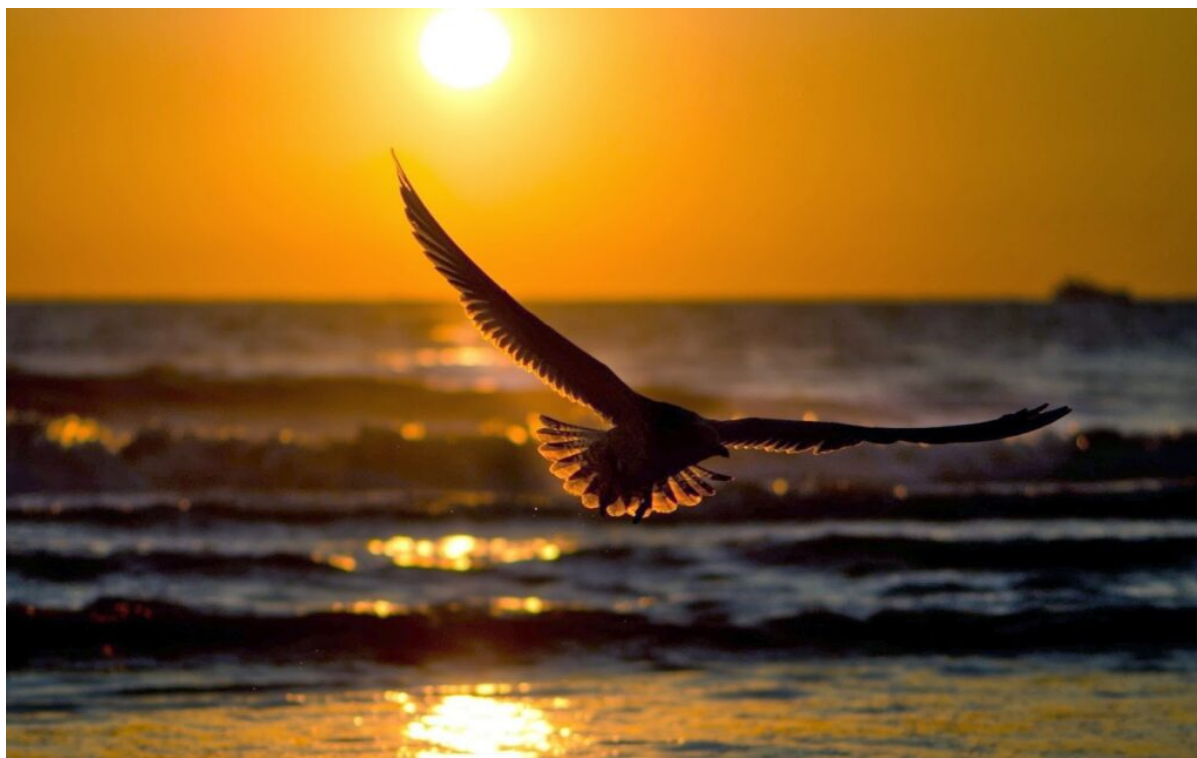
Οι ωραιότερες ώρες της ζωής του Ορθόδοξου Χριστιανού στη γη είναι εκείνες που, ενωμένος με τους ομοδόξους αδελφούς του, μετέχει στη θεία Λειτουργία. Εκείνη την ώρα, η στρατευόμενη Εκκλησία ενωμένη με την θριαμβεύουσα Εκκλησία φανερώνεται ως ένα Σώμα για να ενωθεί με την κεφαλή της τον Χριστό με τη θεία Κοινωνία του Αγίου Σώματος και του Τιμίου Αίματός Του.

Πλησιάζοντας ο πιστός το Άγιο Ποτήριο με τα Τίμια Δώρα, που κρατά ο Λειτουργός, εκφράζει τη λαχτάρα του γι' αυτή την κοινωνία, την ένωση με τον Νυμφίο της ψυχής του και του λέγει με την σχετική ευχή: «Ἐθελξας πόθω με Χριστὲ και ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι». Κύριε, είναι η λαχτάρα μου μεγάλη να ενωθώ μαζί Σου· ἔλυωσα από τη θερμή αγάπη, από τον θεϊκό ἔρωτά σου, από τον ιερό πόθο να ἔλθεις να ενθρονιστείς στην καρδιά μου.

Αυτός είναι ο κύριος σκοπός, για τον οποίο τελείται το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, όπως το παρέδωσε ο Κύριος κατά τον Μυστικό Δείπνο, κατά την

διάρκεια της θείας Λειτουργίας: Προσφέρουμε τον Άρτο και τον Οίνο· κατά την πιο ιερή στιγμή, της θείας Λειτουργίας, με την επίκληση του Λειτουργού, ο Θεός Πατέρας στέλνει το Άγιο Πνεύμα και τα μεταβάλλει σε Σώμα και Αίμα Χριστού· αφού μετά κοινωνήσει ο Λειτουργός, μεταδίδει τα Τίμια Δώρα στους κατάλληλα προετοιμασμένους πιστούς να κοινωνήσουν και να ενωθούν μαζί Του!

Η τέλεση του ιερού αυτού Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας, από την εποχή των Αγίων Αποστόλων έως και σήμερα, πλαισιώνεται με Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή και το θείο Κήρυγμα· με επίκαιρους ύμνους, δεήσεις και ευχές, με τις οποίες δοξολογούμε, ευχαριστούμε, δεόμεθα στο Θεό για όλες τις υλικές και πνευματικές ανάγκες όλων μας, αλλά και όλου του κόσμου. Έτσι η θεία Λειτουργία αποτελεί την πλέον ολοκληρωμένη προσευχή του Σώματος της Εκκλησίας. Από αυτή την κοινή προσευχή αντλούν δύναμη οι κατ' ιδίαν προσευχές των πιστών «έν παντί καιρῷ καί πάση ὥρᾳ», που απευθύνουν όταν βρίσκονται στο σπίτι τους ή όπου αλλού. Δηλαδή η Θεία Λειτουργία εξακολουθεί και μετά να εμπνέει και να αγιάζει τη ζωή των πιστών. Γίνεται, δηλαδή, αυτό που τόσο εύστοχα έχει λεχθεί: «Η λειτουργία μετά την λειτουργία».

Εάν μελετήσουμε προσεκτικά τη θεία Λειτουργία θα διαπιστώσουμε ότι ολόκληρη διαπνέεται από την Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη. Ωρισμένα τμήματα, το Αποστολικό και Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της ημέρας, διαβάζονται αυτούσια, όπως είναι, σε συνέχειες. Όμως οι Ψαλμοί των Αντιφώνων, τα Προκείμενα και τα Κοινωνικά, που είναι επιλεγμένοι στίχοι από την Παλαιά Διαθήκη, ψάλλονται. Αλλά και οι Ευχές και οι Δεήσεις των Λειτουργών είναι διαποτισμένες από το πνεύμα

της Αγίας Γραφής. Έτσι η Εκκλησία, κατά τη θεία Λειτουργία, όχι μόνον ενώνει τα παιδιά της διά της προσευχής και της θείας Μεταλήψεως των Τιμίων Δώρων με τον Χριστό, και ολόκληρη την Αγία και Ομοούσια Τριάδα αλλά και τα διαπαιδαγωγεί, διδάσκει και εμπνέει με τα θεόπνευστα λόγια της Αγίας Γραφής.

Γεννάται όμως το ερώτημα: εμείς δίνουμε την προσοχή που χρειάζεται σ' αυτές τις τόσο σημαντικές έννοιες και τις κατανοούμε; Όπως έχουν διαμορφωθεί οι συνθήκες στις οποίες συμμετέχουμε στη θεία λατρεία οι περισσότεροι από μας, είναι όντως δύσκολο να δώσουμε θετική απάντηση. Γι' αυτό θεωρήσαμε αναγκαίο, συν Θεώ, από σήμερα, τα Κηρύγματα των Κυριακών να είναι αφιερωμένα σε έννοιες της Αγίας Γραφής που έχουν ενσωματωθεί στη θεία Λειτουργία.

Από την αρχή της θείας Λειτουργίας, τα τρία πρώτα αιτήματα που απευθύνει ο Λειτουργός αναφέρονται στο μεγάλο θέμα της ειρήνης:

-«**Ἐν εἰρήνῃ** τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» , το πρώτο.

-«Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν **εἰρήνης**...δεηθῶμεν»το δεύτερο· και το τρίτο:

-«Ἐπὲρ τῆς **εἰρήνης** τοῦ σύμπαντος κόσμου... καὶ καιρῶν **εἰρηνικῶν** τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Και αφού επαναλάβουμε άλλες 18 φορές το αίτημα της ειρήνης, ακόμη και στην τελευταία Ευχή: «**Εἰρήνην** τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι», η θεία Λειτουργία τελειώνει με την προτροπή του Λειτουργού: «**Ἐν εἰρήνῃ**, προέλθωμεν». Δηλαδή από την αρχή έως το τέλος της θείας Λειτουργίας κυριαρχεί η έννοια της ειρήνης.

Από αυτά και μόνον καταλαβαίνουμε όλοι μας, υποθέτω, πόσο σημαντικό θεωρεί η Εκκλησία μας το θέμα της ειρήνης, στη ζωή του πιστού, της Εκκλησίας και του σύμπαντος κόσμου. Και τούτο διότι η έννοια της ειρήνης ιδιαίτερα προβάλλεται στην Αγία Γραφή και μάλιστα στα βιβλία της Καινής Διαθήκης. Ας θυμηθούμε τον ύμνο των Αγγέλων κατά τη νύχτα της Γεννήσεως του Ιησού: «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη..**». Αλλά μετά την Ανάστασή Του ο Κύριος, στην πρώτη εμφάνισή Του στους Μαθητές Του την πρώτη λέξη που ανέφερε ήταν «**Εἰρήνη ὑμῖν**».

Ποιά όμως είναι η βαθύτερη έννοια της ειρήνης; Ποια είναι τα ευεργετήματά της στον άνθρωπο; Πώς εξασφαλίζεται; Αυτά και άλλα ερωτήματα σχετικά με την ειρήνη αναδύονται μέσα μας. Την απάντηση σε αυτά, (ελλείψει χρόνου σήμερα) θα επιχειρήσουμε, με οδηγό την θεόπνευστη Αγία Γραφή, να δώσουμε σε επόμενες Ομιλίες.

Τώρα, για να καταλάβουμε καλύτερα, πόσο σημαντικό θέμα στη ζωή μας είναι η ειρήνη θα υπενθυμίσουμε μόνον την θεόπνευστη εντολή: «**Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τόν ἁγιασμόν οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τόν Κύριον**» (Εβρ. 12,14). Η ειρήνη συνδέεται με την αγιότητα· χωρίς αυτά κανένας δεν θα μπορέσει να δει

το Πρόσωπο του Κυρίου και να εισέλθει στη Βασιλεία Του! Ας μή το ξεχνάμε ποτέ αυτό!

<https://bit.ly/2S6wEkU>